

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 27 TUE. Skarżąca twierdzi, że decyzja 2011/137/WPZiB, o której mowa w pkt 2 i decyzja Rady 2011/178/WPZiB z dnia 23 marca 2011 r. zmieniająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. L 78, s. 24) w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii zostały wydane z naruszeniem art. 27 ust. 1 TUE.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ skarżąca jest cywilną spółką lotniczą, której celem jest przewóz pasażerów i towarów, podczas gdy skutkiem zaskarżonej decyzji jest zamrożenie aktywów skarżącej jedynie, dlatego że stanowi ona własność państwa libijskiego za pośrednictwem funduszu inwestycyjnego.

**Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2011 r. —
BelTechExport przeciwko Radzie**

(Sprawa T-438/11)

(2011/C 290/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BelTechExport (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas i E. Matulionyte, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 588/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszence i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/357/WPZiB z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/639/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 25) w zakresie dotyczącym skarżącego; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Pierwszy zarzut, oparty na niedopełnieniu przez pozwaną obowiązku właściwego uzasadnienia wpisania skarżącego na listę osób, wobec których zastosowanie znajdują środki ograniczające.
- 2) Drugi zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną prawa do obrony i prawa do przedstawienia stanowiska, chronio-

nych na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, poprzez:

- brak wskazania w jakimkolwiek momencie szczególnych powodów wpisania skarżącego na listę osób objętych środkami ograniczającymi; oraz
- brak umożliwienia skarżącemu skutecznego skorzystania z prawa do obrony, w szczególności z prawa do przedstawienia stanowiska oraz gwarancji proceduralnych pozwalających skutecznie dochodzić usunięcia go z listy osób objętych środkami ograniczającymi.

3) Trzeci zarzut, oparty na oczywistych błędach w ocenie popełnionych przez pozwaną poprzez uznanie w zaskarżonych aktach, iż skarżący, jako największe przedsiębiorstwo eksportu i importu sprzętu wojskowego na Białorusi, jest powiązany lub współdziałał w naruszeniach standardów wyborczych i praw człowieka lub zwalczaniu społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi.

4) Czwarty zarzut, oparty na ograniczeniu przez pozwaną fundamentalnego prawa własności chronionego na mocy art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny, bez przedstawienia dowodów.

5) Piąty zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną zasady proporcjonalności poprzez nieproporcjonalne ograniczenie praw podstawowych skarżącego bez właściwych gwarancji proceduralnych i bez przedstawienia dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2011 r. — Sport-pari przeciwko Radzie

(Sprawa T-439/11)

(2011/C 290/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sport-pari ZAO (Miński, Białoruś) (przedstawiciele: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas i E. Matulionyte, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 588/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszence i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżącego;

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/357/WPZiB z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/639/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 25) w zakresie dotyczącym skarżącego; oraz

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi, jako główny argument, oczywisty błąd w ocenie, jakim obciążone są zaskarżone akty Rady. Twierdzi on w szczególności, iż Rada błędnie uznała skarżącego za (a) kontrolowanego przez Władimira Pieftiewa; (b) operatora krajowej loterii losowej; (c) powiązanego lub współdziałającego w naruszeniach standardów wyborczych i praw człowieka lub zwalczaniu społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi, bądź w imporcie do Białorusi sprzętu, który mógł być wykorzystywany do represji wewnętrznych.

Następnie skarżący podnosi cztery zarzuty na poparcie skargi.

- 1) Pierwszy zarzut, oparty na niedopełnieniu przez pozwaną obowiązku właściwego uzasadnienia wpisania skarżącego na listę osób, wobec których zastosowanie znajdują środki ograniczające.
- 2) Drugi zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną prawa do obrony i prawa do przedstawienia stanowiska, chronionych na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, poprzez:
 - brak wskazania w jakimkolwiek momencie szczególnych powodów wpisania skarżącego na listę osób objętych środkami ograniczającymi; oraz
 - brak umożliwienia skarżącemu skutecznego skorzystania z prawa do obrony, w szczególności z prawa do przedstawienia stanowiska oraz gwarancji proceduralnych pozwalających skutecznie dochodzić usunięcia go z listy osób objętych środkami ograniczającymi.
- 3) Trzeci zarzut, oparty na ograniczeniu przez pozwaną fundamentalnego prawa własności chronionego na mocy art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny, bez przedstawienia dowodów.
- 4) Czwarty zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną zasady proporcjonalności poprzez nieproporcjonalne ograniczenie praw podstawowych skarżącego bez właściwych gwarancji proceduralnych i bez przedstawienia dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2011 r. — BT Telecommunications przeciwko Radzie

(Sprawa T-440/11)

(2011/C 290/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BT Telecommunications (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas i E. Matulionyte, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 588/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszence i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/357/WPZiB z dnia 20 czerwca 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/639/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. L 161, s. 25) w zakresie dotyczącym skarżącego; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Pierwszy zarzut, oparty na niedopełnieniu przez pozwaną obowiązku właściwego uzasadnienia wpisania skarżącego na listę osób, wobec których zastosowanie znajdują środki ograniczające.
- 2) Drugi zarzut, oparty na naruszeniu przez pozwaną prawa do obrony i prawa do przedstawienia stanowiska, chronionych na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, poprzez:
 - brak wskazania w jakimkolwiek momencie szczególnych powodów wpisania skarżącego na listę osób objętych środkami ograniczającymi; oraz
 - brak umożliwienia skarżącemu skutecznego skorzystania z prawa do obrony, w szczególności z prawa do przedstawienia stanowiska oraz gwarancji proceduralnych pozwalających skutecznie dochodzić usunięcia go z listy osób objętych środkami ograniczającymi.